

Bibel intro:

Ibland är det farligt att predika för man blir ofta prövad på dom områden som man predikar om.

- Efter att DA Carson hade skrivit sin bok om lidande så bad hans fru honom om att inte skriva någon mer bok kring detta ämne.

Detta eftersom dom själva hade fått erfara så mycket lidande efter det att boken hade skrivits.

- I förra predikan från Habackuks bok så började jag med att berätta att vi ibland får nyheter som vi inte vill höra.

Det var detta som hände med Habackuk. Predikan i sig handlade mycket om hur vi skall hantera det svåra vi får möta i livet.

- Inom mindre än 24 timmar efter att ha predikat så fick jag tre tråkiga nyheter.

Jag fick först beskedet att en pastor som jag träffade när vi var i USA hade omkommit i en bilolycka.

- Några timmar senare fick jag meddelandet att en annan pastor i USA hade dött av en hjärtattack.

Sen ringde doktorn och sa att jag blivit laktosintolerant.

- I jämförelse med vad andra får genomlida så är detta en droppe i havet.

Men livet är inte alltid lätt!

- Dom flesta av oss kanske inte likt Habackuk väntar på att den tidens supermakt ska erövra vårt land och orsaka mycket lidande.

Men ska vi vara ärliga så går livet inte alltid som vi tänkt.

- Vi får alla möta svårigheter och lidande.

Idag så skall vi se vad det får för resultat när orden ”den rättfärdige skall leva av tro” blir en verklighet i Habackuks liv.

- Om vi verkligen tar till oss dessa ord så kan vi komma till samma förtröstan som Habackuk oavsett vad vi går igenom i livet.

[Textläsning Hab 3:1-19, Bön]

Intro:

Vi har nu kommit till slutet på Habackuks bok som består av 3 böner. Dom två första är i klagoform där profeten ifrågasätter Gud.

- Dessa två böner följs av Guds svar.

I den första bönen så lyfte profeten fram 2 frågor:

1. Han klagade över varför det verkade som om Gud inte svarar på bön?

Guds svar uppenbarade att Gud faktiskt svarar på våra böner, men ofta så är det på ett sätt som vi inte förväntar oss.

- Habackuks andra fråga var varför Gud inte gör någonting åt mänsklig ondska och våld.

I Habackuks fall så handlade det om hur den ondska och det våld som fick florerera bland Juda som kallades Guds folk.

- I sitt svar så uppenbarade Gud att han redan förberet Babylonierna för att straffa Juda.

Detta var inte vad profeten ville höra så i sin andra bön så klagar han på nytt på Gud:

- Gud, hur kan du sända ett folk som är mer ont än oss för att straffa ditt folk?

Gud svarar på detta genom att förkunna den dom som kommer att komma över Babyionierna.

- Men i sitt svar så uppenbarar han även hur Habackuk och den rättfärdige skall förhålla sig till de kommande svårigheterna.

I Hab 2:4b Så uppenbarar Gud att den rättfärdige skall leva genom sin tro(fasthet)

- Det är detta som är nyckeln på profetens och våra problem. Att förtrösta på Herren oavsett livets alla omständigheter.

Orden "den rättfärdige skall leva genom sin tro(fasthet)" får honom att förändras från att klaga till att vara full av tacksamhet och glädje.

- Detta mitt i väntan på att hans fiender skall komma för att orsaka honom och hans älskade mycket lidande.

Detta leder oss till den tredje och sista bönen som i sig är som en psaltarpsalm.

- Vi ser i v.19 att den framfördes med ackompanjemang.

Likt många av psalmerna i Bibeln så är Hab 3 skriven som ett gensvar till Guds frälsningsverk i historien och i förväntan på att Gud ska frälsa sitt folk.

V.1-2 **¹En bön av profeten Habackuk, till shigjonót.** (ett ord med musikalisk innebörd som ingen riktigt vet vad det betyder)

²HERRE, jag har hört budskapet om dig och jag bävar. HERRE, låt ditt verk få liv igen i våra dagar, låt det bli känt i vår tid. I din vrede må du tänka på att förbarma dig.

- Efter att ha fått visionen som Gud uppenbarar om dom, så är profetens gensvar att han bävar eller fruktar.

Det är detta som är det givna gensvaret till Guds storhet och hans verk. Att vi skall stå i vördnad inför honom.

- Att frukta Gud är enligt Ordspråksboken boken början på vishet.

Av alla verser i hela detta kapitel så är denna vers den enda vers i vilken Habackuk vädjar till Gud om att handla.

- I den resterande delen av bönen så påminner sig profeten om Guds tidigare handlande med sitt folk i historien samtidigt som det är en förväntan på att Gud ska fortsätta att handla med ditt folk.

Han ber om tre saker:

1. Att det verk som Gud tidigare gjort ibland sitt folk på nytt skulle få liv i den tid som nu är.

Är inte detta en bön som vi borde be. Att Gud på nytt skulle besöka sitt folk i vår tid.

- Vi läser om hur Gud verkade i historien.

Må vår bön vara att precis som Gud räddade sitt folk ut ur Egypten att han på nytt skulle uppenbara sig och rädda många människor ut ur denna värld.

2. För det andra så ber han att detta verk skulle bli känt i profetens tid.

Må det verk som Gud utför i vår tid bli känt i vårt land.

3. Den tredje grejen han ber om är i din vrede må du tänka på att förbarma dig.

I hebreiskan så står det bokstavligen: I vrede kom ihåg barmhärtighet.

- Här så används ett väldigt fängslande bild språk:

Ordet för vrede רָגַז betyder att skaka, medans ordet för barmhärtighet רַחֵם är associerat med ordet för livmoder och indikerar ömhet och kärleksfull omsorg.

- Så i den dom som Gud sänder över Juda folk så ber profeten att Gud skulle komma ihåg att vara barmhärtig.

Är inte detta något vi bör be för vårt land.

- Vi ser redan nu utifrån Rom 1 att Guds dom är verksam över vårt land.

I detta må vi be att Gud kommer ihåg att vara barmhärtig.

- Istället för att fortsätta att klaga och ifrågasätta Gud så har nu orden den rättfärdige skall leva av tro tagit sig rot i profetens hjärta och han börjar förtrösta på Herren.

1. Denna förtröstan får honom att ha fokuset på Gud istället för problemet (v.3-7)

I v.3-7 så ser vi hur han i sin förtröstan ser en teofani. Alltså en Gudsuppenbarelse.

- En teofani beskriver hur Gud uppenbarar sig i stor kraft och härlighet.

Det sätt på vilket detta kapitel är skrivet på, där profeten blandar perfekt och imperfekt gör att det är svårt att tyda om profeten talar om det som har skett eller det som skall komma.

- Ofta så används ett så kallat profetiskt perfekt där profeterna skriver om något som skall hända som om det redan har skett.

Själv så tror jag att profeten medvetet blandar dåtid och nutid så att Guds folk skall förstå att Guds tidigare handlande med sitt folk är något som kommer att fortsätta.

- Detta blir tydligt i beskrivningen av Gud i dessa versar där Habackuk knyter ihop uttåget ur Egypten med Guds handlande med hans folk i nuet.

V.3 Gud kommer från Teman, den Helige från berget Paran. Sela. Hans härlighet övertäcker himlen, av hans lov är jorden full.

- Här så ser vi hur Gud kommer söder ifrån genom öknen för att besöka sitt folk. Teman var ett område i Edom och Paran ett bergsområde i Sinai öknen.

Denna beskrivning används i 5 Mos 33:2 och i Dom 5:4 när Herrens handlande till sitt folks räddning beskrivs.

- Vi ser att Gud uppenbarar sig som den Helige. Detta har att göra med att han är avskild för sig själv och åtskild från synd och mänsklig orenhet.

Det är Gud i sin helighet som inte kan tolerera synd.

- När han här kommer som den Helige så kommer han i dom.

Det står att hans härlighet eller bokstavligen majestät övertäcker himlarna.

- Detta vittnar om hans höghet, värdighet och makt som himlen är präglad av.

När det talar om hans lov som jorden är full av så har det att göra med hans egenskaper som inger tillbedjan.

- I sin renhet och helighet så beskrivs Gud i v.4 i termer av ljus:

V.4 Hans glans är som ljuset, strålar går ut från hans hand, där är hans styrka dold.

I 1 Joh 1:5 så står det att Gud är ljus och inget mörker finns i honom

- Detta uppenbarar att Gud är utan synd.

Genom att vara ljus så uppenbarar Gud det som är i mörker och visar sin allmakt.

- Samtidigt beskrivs Guds närvaro vid berget Sinai som när det åskade och blixtrade.

Här i v.4 när det står "strålar går ut från hans hand". Så står det bokstavligen horn går ut från hans hand, där är hans styrka dold.

- Detta skulle kunna beskriva blixtar.

Likt i en film där man bygger upp en stämning för att förebreda tittarna på en sammandrabbning så ser vi i Habackuks vision hur Gud målas upp i väntan på hans dom.

- Där han går fram så följer i v.5 pest och feber. Ordet för feber kan också betyda flammor eller hemsökelse.

Gud gör sig redo att komma i dom.

- Vidare så ser vi i V.6 där det ordagrant står: Han stod och jorden skakade. Han såg och hednafolken darrade. Gamla berg splittrades, åldriga höjder sjönk ner, de gamla eller eviga vägarna är hans.

Vi ser att varhelst Gud går fram så får han skapelsen att börja skaka och hamna i fruktan.

- Kushans hyddor och tältdukarna i Midians land i v.7 lämnas inte oberörda när Gud är på väg norr ut till både dom och räddning för sitt folk.

I texten här så används ett detaljerat symbolspråk.

Tillämpning:

- I den svåra situation som profeten befinner sig i så i sin förtröstan så får han se Gud uppenbarad.

Han hade lätt kunnat fortsätta att vara självupptagen och argumentera med Gud.

- Men istället så slutar han att försöka ha kontroll över situationen och får i sin vision erfara vem Gud är.

Vi kan stirra oss blinda på våra problem och svårigheter.

- Vi kan bli så självupptagna att vi missar att se att Gud faktiskt har uppenbarat sig för oss.

I Guds Heliga Ord så läser vi om den största Gudsuppenbarelsen. Hur Gud blev människa.

- Det är därför som han fullt ut kan identifiera sig med dig och mig i det vi går igenom.

Jesus var frestad i allt men utan synd. Han genomled den värsta formen av lidande så han kan helt förstå det du och jag går igenom.

- Det vi behöver göra är att sluta upp att fokusera på oss själva och våra problem.

När Petrus skulle gå på vattnet så kunde han gå när han såg på Jesus.

- Men när han började titta på vattnet så började han att sjunka.

På samma sätt är det med oss. Om vi fokuserar på omständigheterna så kommer vi att sjunka.

- Men när vi i likt Habackuk i förtröstan har blicken fäst på Herren då kan vi genomgå dom värsta stormarna i livet.

2. Habackuks förtröstan får honom att inte fokusera på problemet utan på Guds handlande

Vi såg detta delvis i verserna tidigare men det blir än tydligare i v.8-15.

V.8 Är HERREN förbittrad på floderna? Är din vrede upptänd mot strömmarna eller din förbittring mot havet, när du far fram med dina hästar, med dina segervagnar?

- I anslutning till uttåget ur Egypten så gjorde Gud Nilens vatten till blod och delade röda havet och Jordan floden.

Indikerar detta att Gud var vred på dessa floder och hav? Nej, Syftet med detta var för att rädda sitt folk som vi ser i v.13.

- Hästarna och vagnarna på vilka Habackuk ser Herren rida på är en symbolisk beskrivning att han kommer emot sina fiender lik en mäktig arme.

I v.9-12 så fortsätter Habackuk att uppenbara teofanin om Gud.

- Hur Gud kommer i dom uppenbaras likt en storm.

V.9 Avhöljd och blottad är din båge, som edsvurna pilar är ditt ord. Sela. Du låter floder klyva jorden.

- I GT så symboliserade pilbågen makt och krigföring.

På Hebreiska så är det samma ord för pilbåge som används för regnbågen efter syndafloden i(קשת) 1 Mos 9.

Detta gör att författaren Achtemeier skriver om denna koppling:

- "Bilderna frestar oss att se att Gud tar upp stridsbågen som han lagt åt sidan i enlighet med 1 Mos 9:13 och använder vattens djup för att besegra den onde."

I slutet på v.9 så läser vi hur floder klyver jorden.

- Om ni någon gång varit i ett torrt klimat och sätt när det regnar så förstår ni vad jag menar.

När det regnar där det är torrt så kan den hårda jorden inte ta emot vatten massorna så det skapar stora floder.

- I detta fall så avskiljer det landområden från varandra.

Vidare så ser vi i v.10:

V.10 Bergen ser dig och bävar, störtregn forsar ner, djupet låter höra sin röst, mot höjden lyfter det sina händer.

- Här så beskrivs hur Gud likt en storm fortsätter att komma.

På nytt så får denna vers oss att tänka på syndafloden.

Samma ord som här används för djup används för att beskriva hur Gud under Noas tid lätt vatten välla fram ur djupen till dom (תְּהוֹמוֹת).

- Habackuk knyter också an till Josua 10:12-13 och domen över amoréerna när han i **v.11** skriver att sol och måne står stilla när Gud utför sin dom.

V.12 I sin förbittring så går Gud fram över jorden, i vrede så trampar han ner hednafolken.

- Detta var inte bara något som var verkligt under Noas och Habackuks tid.

Det kommer en dag då Gud kommer att döma alla folk och människor.

- Domen mot Juda och Babylon är bara en försmak på detta.

När det gäller Babylon så en av sakerna som de blev dömda för var hur de handskats med Juda Guds folk.

- Vi ser i V.13 hur Gud drar ut för att frälsa sitt folk och för att frälsa sin smorde.

Sin smorde i GT som vi får ordet Messias ifrån brukade syfta på antingen en kung eller en präst som blev smord och avskild till speciell tjänst för Gud.

- Under Habackuks tid så kom det att beteckna folket i allmänhet och speciellt en konungslig frälsare som väntande på.

När Habackuk levde så kom Gud att rädda sitt folk från Babyionierna.

- Detta är bara en skugga på historiens största räddningspådrag.

Illustration:

- I onsdags morgon så vaknade vi av en kraftig explosion och fick se rök komma ut ur grann byggnaden.

Jag sprang genast ut för att se om jag kunde vara till någon hjälp för dom som var i det brinnande huset.

- Det var inte mycket jag kunde göra för dom som stod hjälplösa och ropade på hjälp på balkongerna.

Men ett 40 tal brandmän gjorde en kanon insatts då dom lyckades rädda alla människorna ut ur det brinnande huset och släcka branden.

- Vi var precis som dessa människor som stod på balkongerna. Vi var hjälplösa i vår synd.

Helvetets eld var vad som väntade oss. Men Gud som är rik på barmhärtighet i scensatte världshistoriens räddnings plan för att rädda oss från vår synd.

- Han sände sin son Messias för att dö i vårt ställe.

Jesus han led det straff och den eld som vi alla förtjänade för att vi skall kunna leva i gemenskap med honom.

- Gud Fadern inte bara sände sin son för att frälsa sitt folk. Tillsammans med Jesus själv så återuppväckte han, Messias från döden.

Det är genom att omvända oss och tro att Jesus dog istället för oss som gör att vi kan spendera en evighet i underbar gemenskap med honom.

Tillämpning:

Likt Habackuk så blickar vi tillbaks på vad Gud har gjort för sitt folk, oss inkluderat.

- Vi ser Jesu verk på korset som vittnar om Guds kärlek för oss.

Även om vi ser detta så är livet inte alltid lätt i nuet.

- Habackuk väntade på att Babylonierna skulle inta hans land och orsaka mycket ondska.

När vi ser på världen omkring oss, så ser vi hur våldet och omoralen får florerat.

- Många av oss har likt Habackuk blivit offer för människors ondska.

Gud kommer inte att låta detta gå ostraffat.

- Mitt i väntan på att denna ondska skulle bli manifesterad sig så kunde Habackuk förtrösta på Herren.

Han såg Guds handlande med sitt folk i historien och viste att Gud inte skulle överge sitt folk.

- När du går igenom svårigheter så fokusera på vad Gud har gjort för dig genom hans Son och försäkra dig att Rom 8:32 är sant:

V.32 Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?

- Har Gud utgett sin son för oss då kan vi vara förvissade att han fullt ut kommer att frälsa oss vad än vi går igenom.

Habackuk fann förtröstan i orden den rättfärdige skall leva genom sin trofasthet.

- I detta så uppenbarade sig Gud i en vision där han visar honom att han också kommer att komma i dom.

Han kommer att vända fiendernas vapen mot dem själva.

- Det är inte bara Habackuk som befinner sig i spänningen mellan Guds handlande med sitt folk i historien och i väntan på att han på nytt skall handla.

Även du och jag befinner oss i denna situation. Vi har sett Guds handlande vid Jesu första tillkommelse.

- I detta så lever vi i väntan på hans andra tillkommelse.

Precis som Habackuk fått visionen om hur Gud kommer i dom så har också vi fått det i form av uppenbarelsen i Guds ord om Jesu andra tillkommelse.

- Vid sin första tillkommelse så kom han som ett lamm för att bli slaktad och dödad.

Men vid sin andra tillkommelse så kommer han att komma som ett rytande lejon och straffa all orättfärdighet.

- Du kanske blir orättvist behandlad här i nuet, du kanske blivit utnyttjad, kränkt, slagen, förkastad.

I detta så kan du helt förtrösta på att Gud en dag kommer att döma dem som har behandlat dig orättvist.

- Gud kommer inte att sopa synden och orättvisan under mattan.

I Matt 25 så talar Jesus om liknelsen om fåren och getterna. Där han vid domens dag kommer att döma alla människor efter deras gärningar.

- Mått stocken blir vad man har gjort mot en av dessa mina minsta bröder det har man gjort emot Jesus.

Med mina minsta bröder så syftar Jesus på hur vi behandlat andra troende som är sända av honom.

- För fåren så är det så självklart hur de behandlar deras bröder att de inte ens tänker på att det de gjort för sina bröder de har de gjort för Jesus.

Observera att vi inte blir frälsta genom våra gärningar.

- Dessa gärningar är frukten av att man blivit genuint frälst.

Hur vi kristna relaterar till varandra blir en indikator på om vi verkligen har lärt känna Gud.

- Till fåren så kommer Jesus att säga:

Matt 25:34 Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse.

- Till getterna som visat genom sina gärningar och sitt handlande att dom inte är Guds får så kommer Jesus att säga:

Matt 25:41 Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar.

- Vidare så säger han:

Matt 25:45-46 Amen säger jag er: Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig. ⁴⁶Och dessa skall gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv.”

- Kanske du känner dig som en get. Din livstill pekar på att du är förlorad.

Jag har idag hopp för dig. Än så är det inte försent att omvända dig.

- Jag skulle vilja ge dig ett varnande ord.

Försök inte att leva som ett får genom att försöka förtjäna att bli accepterad inför Gud genom att göra goda gärningar.

- Det kan aldrig räddad dig.

Istället ropa ut till Gud om att rädda dig från den situation som du befinner dig i.

- Vänd dig bort från alla dina försök att försöka förtjäna att bli räddad och greppa tag i Jesus i tro.

Jesus är den ende som kan rädda dig från den kommande domen.

- Vi har sett hur Habackuk i väntan på att få lida fann förtröstan i vem Gud är och vad han gjort för sitt folk.

Därigenom så fick han också se hur Gud i framtiden kommer att rädda sitt folk.

3. Detta ledde till en sån förtröstan att han kan jubla i Herren oavsett livets omständigheter.

Efter att ha sett uppenbarelsen om hur Gud kommer i dom så säger han:

V.16 Jag hör det och darrar i mitt innersta, vid dånet skälver mina läppar. Röta tränger in i benen i min kropp. Jag darrar där jag står, ty jag måste stilla vänta på olyckans dag, att den skall komma över det folk som angriper oss.

- Han vet att domen kommer att komma över hans folk vilket får honom att darra.

Samtidigt så vet han den som kommer att utföra domen på Juda, alltså Babylon också kommer att dömas.

- Du kanske darrar i ditt innersta och är rädd för vad framtiden har att ge.

Här i världen så får vi lida. I torsdags så läste vi i **Psalm 34:20 Den rättfärdige måste lida mycket, men HERREN räddar honom ur allt.**

- I ovissheten så kan vi ändå förtrösta på Herren.

Vi vet inte vad framtiden har att utge, men vi vet vem som håller framtiden i sin hand.

- Det är därför profeten kan brista ut i en av dom mest gripande lovprisningar:

V.17-19 ¹⁷**Fikonträdet blomstrar inte mer, och vinstocken ger ingen skörd. Olivträdets frukt slår fel, och fälten ger ingen föda. Fåren rycks bort ur fållorna, och ingen boskap finns i ställen. ¹⁸Men jag vill jubla i HERREN och glädja mig i min frälsnings Gud. ¹⁹HERREN, Herren är min starkhet. Han gör mina fötter som hjortens och låter mig gå fram över mina höjder.**

- Babyloniernas erövring av Juda kom att leda till att Habackuk och hans landsmän kom att förlora allt dom ägde.

Dom kunde helt identifiera sig med det Job fick genomlida.

- Babylonierna kom att bränna ner deras hem, deras stad och deras tempel. Dom kom att ta deras boskap och får och förstöra deras fält och fruktträd.

Även om detta skulle ske så brister Habackuk ut: **Men jag vill jubla i Herren och glädja mig i min frälsnings Gud.**

- Har vi kommit till samma förtröstan som Habackuk. Vad har du och jag vår tillförsikt i?

Affärerna står tomma, transporterna av mat har uteblivit, våra bankkonton tomma, vi är utan jobb och inkomst och våra hem förstörda.

- Om detta skulle ske skulle vi då kunna stämma in med Habackuk: Men jag vill jubla i Herren och glädja mig i min frälsnings Gud.

Detta blir verkligen en indikator på hur världsiga vi är. Må Gud ge oss kraften att omvända oss från vår stolthet där vi förtröstar på oss själva.

- Må han och endast han bli vår tillflykt så att vi kan förtrösta på Gud i alla livets omständigheter.

Må vi kunna ta till oss Jesus ord:

Matt 6:33-34 Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. ³⁴Gör er alltså inte bekymmer för morgondagen. Den skall själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.

- Om vi lever med detta i vårt fokus då kan vi möta alla livets svårigheter: Oavsett om det är rädsla för våra liv, vår försörjning eller att vi ska få lida.

Mina vänner, vi är bara här för att gästa. Låt oss leva med evigheten i fokus.

- **Frukta inte lilla flock, för er Fader har beslutat att ge er riket!**

Låt oss därför som rättfärdigförklarade leva i förtröstan genom vår tro.